Quelle: https://manuscripta.at/?ID=26147
Copyright: Admont, Benediktinerstift

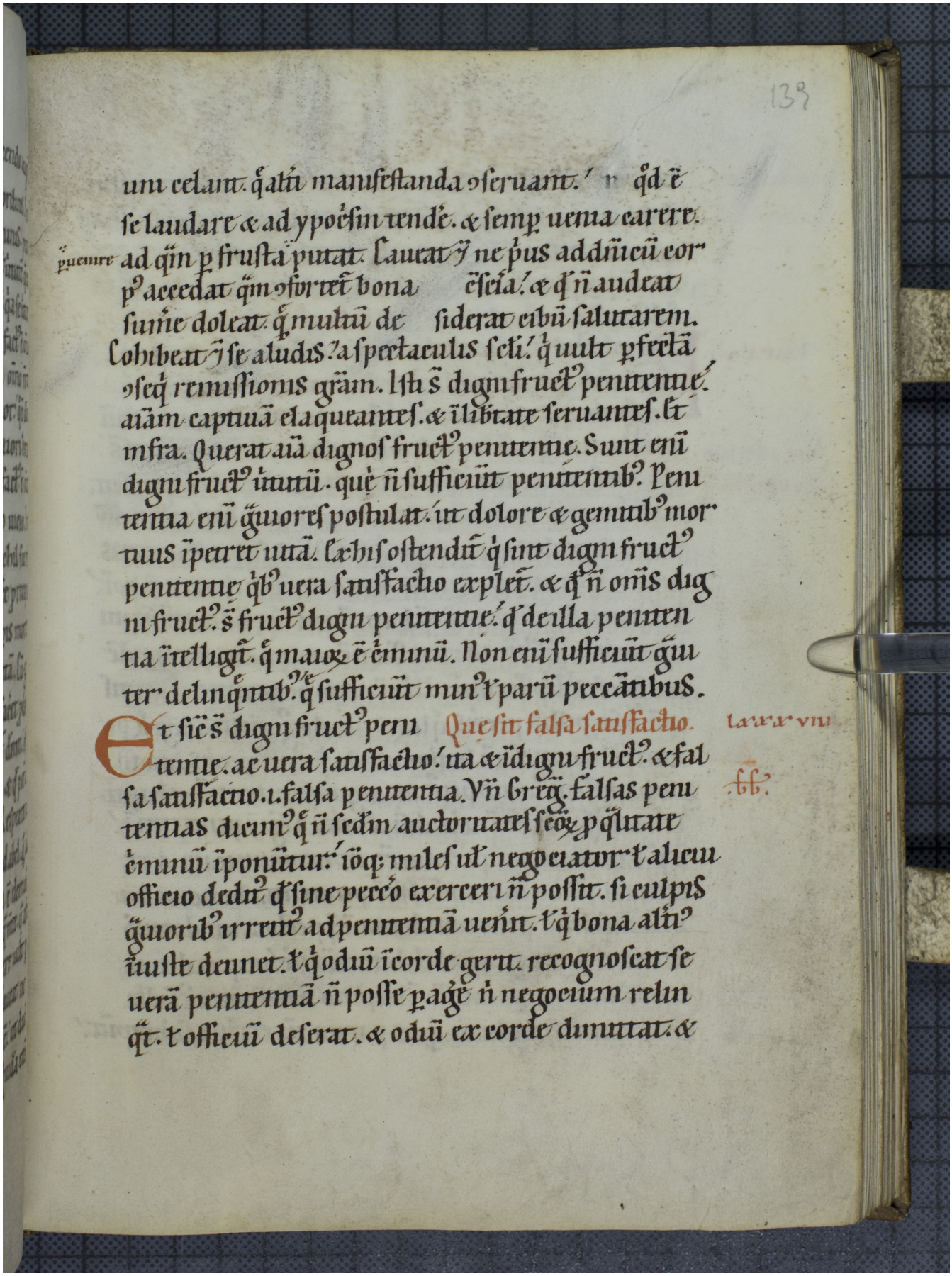

139

unu celant. q̃ alii manifestanda ꝯseruant. ⁊ n q̃d ē
se laudare & ad ypocisin tendē. & semp uenia carere.
puenire ad q̃m p frusta putat. Cauetur ⁊ ne plus addiuicū eor
p̃ accedat q̃m ꝯfortet bona ēscia. & q̃ ñ audeat
sumere doleat. q̃ multū de sideratū eibū salutarem.
Cohibeat ⁊ se a ludis. a spectaculis seli. q̃ multi p̃ferta
ꝯseq̃ remissionis grām. Ista s̄ digni fruct̃ penitentie.
aiam captiuā ela quantes. & ilibrate seruantes. Et
mfra. Querat aia dignos fruct̃ penitentie. Sunt enī
digni fruct̃ ita tū. quē ñ sufficiūt penitentib̄. Peni
tentia enī q̃uores postulat. in dolore & gemitib̄ mor
tuus ipetret uitā. Ex his ostendit q̃ sint digni fruct̃
penitentie q̃b̄ uera satisfactio expletur. & q̃ ñ omis dig
ni fruct̃. s̄ fruct̃ digni penitentie. q̃ de illa peniten
tia intelligit. q̃ maior ē emunū. Non enī sufficiūt gui
ter delinquentib̄. q̃ sufficiūt minuti parū peccantibus.

Et sic s̄ digni fruct̃ peni Que sit falsa satisfactio. Lxxxvii
tentie. ac uera satisfactio. ita & indigni fruct̃. & fal
sa satisfactio. i. falsa penitentia. Vnde Greg. falsas peni .bb.
tentias dicim̄ q̃ ñ secdm auctoritates seq̃ p q̃litate
emunū ponuntur. ioq; miles ut negociator. ⁊ alicui
officio dedit q̃ sine peccato exerceri ñ possit. si culpis
q̃uoribus irretit ad penitentiā uenit. ⁊ q̃ bona alii
iuste detinet. ⁊ q̃ odiū in corde gerit. recognoscat se
uera penitentiā ñ posse p̃agere. n negocium relin
q̃t. ⁊ officiū deserat. & odiū ex corde dimittat. &